

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सातौँ-दिनको एड्भेन्टिस्ट मण्डली - संख्या चौतीस

Jeff Pippenger

2026-01-27

चौतीस नम्बर

उजाडस्थानमा एक स्वर हुनको लागि, उजाडस्थान हुनु अनिवार्य छ। सन् २०२३ को जुलाईमा, यहूदाको कुलको सिंहले प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायमा प्रस्तुत गरिएअनुसार आफ्नो प्रकटतालाई त्यस समय खोलेर देखाइरहनुभएको थियो भन्ने पहिचान गराउने एक स्वर गुन्जिन थाल्यो। सब्बाथ, जुलाई १८, २०२० को निराशाले प्रकाश अध्याय ११ का साढे तीन दिनहरूको आरम्भ गर्‍यो, जुन सब्बाथ, डिसेम्बर ३०, २०२३ मा समाप्त भयो। त्यस सब्बाथमा, जुलाई २०२० यता पहिलो पटक, Future for America ले एक Zoom सभामा सार्वजनिक रूपमा बोलेको थियो।

त्यस बिन्दुदेखि येशू ख्रीष्टको प्रकाश क्रमशः खुल्दै आएको छ। यसको आरम्भ “सत्य” भन्ने शब्दको एउटा प्रकाशनबाट भयो, जुन पछि हिब्रू वर्णमालाका पहिलो, तेह्रौँ र बाइसौँ अक्षरहरूद्वारा रूपरेखित तीन चरणहरूको एउटा ढाँचा जनाउने कुरा देखियो; ती अक्षरहरूलाई एकसाथ ल्याउँदा “सत्य” भन्ने शब्द बन्छ। “सत्य” भन्ने शब्दको त्यस ढाँचामा प्रतिनिधित्व गरिएका ती तीन चरणहरू पुरानो सत्य थिए, जसलाई नयाँ परिवेशमा राखिएको थियो।

वर्षौँदेखि हामीले देखाउँदै आएका छौँ कि बाहिरी आँगन, पवित्र स्थान र परमपवित्र स्थानका ती तीन चरणहरू पवित्र आत्माका तीन कार्यहरूसँग समानान्तर छन्—उहाँले बाहिरी आँगनमा पापको दोष प्रकट गर्नुहुन्छ, पवित्र स्थानमा धार्मिकता प्रकट गर्नुहुन्छ, र परमपवित्र स्थानमा न्याय गर्नुहुन्छ। हामीले यी तीन चरणहरू परमेश्वरको वचनभरि प्रकट भएका छन् भनी पहिचान गरेका छौँ, तर 2023 सम्म आइपुग्दा ती सबै बुझाइहरू “सत्य” को रूपरेखाद्वारा अझ बढी विस्तारित भए। कुनै पुरानो सत्यलाई सत्यकै नयाँ रूपरेखाभित्र राख्नु भनेको ख्रीष्टले आफ्नो वचन क्रमशः खोल्दै जाँदा गर्नुहुने कार्य हो। 2023 मा अन्त भएको “उजाडस्थान” ले एउटा भविष्यसूचक “अन्तको समय” लाई जनाउँछ, जब कुनै भविष्यवाणीको मुहर खोल्निन्छ। त्यो भविष्यवाणी येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, जो “सत्य” हुनुहुन्छ।

“उद्धारकर्ताको समयमा, यहूदीहरूले सत्यका बहुमूल्य रत्नहरूलाई परम्परा र दन्त्यकथाको फोहोरले यति ढाकेका थिए कि सत्य र असत्यलाई छुट्याउन असम्भव भएको थियो। उद्धारकर्ता अन्धविश्वास र लामो समयदेखि पालिएका त्रुटिहरूको फोहोर हटाउन, र परमेश्वरको वचनका रत्नहरूलाई सत्यको चौखटमा जडित गर्न आउनुभयो। यदि उद्धारकर्ता अहिले हामीकहाँ पनि उहाँ यहूदीहरूकहाँ आउनुभएझैं आउनुहुन्थ्यो भने, उहाँले के गर्नुहुन्थ्यो? परम्परा र कर्मकाण्डको फोहोर हटाउने त्यस्तै प्रकारको काम उहाँले गर्नुपर्ने हुन्थ्यो। उहाँले यो काम गर्दा यहूदीहरू अत्यन्त विचलित भए। उनीहरूले परमेश्वरको मौलिक सत्यलाई दृष्टिबाट हराइसकेका थिए, तर ख्रीष्टले त्यसलाई फेरि दृष्टिगोचर गराउनुभयो। परमेश्वरका बहुमूल्य सत्यहरूलाई अन्धविश्वास र त्रुटिबाट मुक्त गर्नु हाम्रो काम हो। सुसमाचारमा हामीलाई कस्तो महान् काम सुम्पिएको छ!” Review and Herald, June 4, 1889.

अन्धविश्वास र त्रुटिबाट परमेश्वरका बहुमूल्य सत्यहरूलाई मुक्त गर्नु “हाम्रो काम हो,” र “परमेश्वरको वचनका रत्नहरूलाई सत्यको रूपरेखाभित्र जडान गर्नु” हो। 2023 मा प्रभुले “truth” भन्ने शब्दद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको संरचनामा सत्यको रूपरेखा प्रस्तुत गर्नुभयो। त्यस रूपरेखाले परमेश्वरका “मौलिक” सत्यहरूलाई दृष्टिगोचर गराउँछ।

“त्रुटिको धूलो र फोहोरले सत्यका बहुमूल्य रत्नहरूलाई गाडिदिएको छ, तर प्रभुका कामदारहरूले यी खजानाहरूलाई उजागर गर्न सक्छन्, ताकि हजारौँले तिनलाई हर्ष र विस्मयका साथ अवलोकन गर्नेछन्। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरू नम्र कामदारको साथमा रहनेछन्, अनुग्रह र दैवी प्रबोधन प्रदान गर्दै, र हजारौँ दाऊदसँग यसरी प्रार्थना गर्न अगुवाइ गरिनेछन्, ‘मेरो आँखा खोलिएऊ, ताकि म तेरो व्यवस्थाबाट अद्भुत कुराहरू देख्न

सकूँ।' युगौसम्म नदेखिएका र बेवास्ता गरिएका सत्यहरू परमेश्वरको पवित्र वचनका प्रज्वलित पृष्ठहरूबाट दिप्त रूपमा प्रकट हुनेछन्। सत्य सुनेका, अस्वीकार गरेका, र त्यसलाई कुल्चेका मण्डलीहरूले सामान्यतया अझ दुष्टतापूर्वक व्यवहार गर्नेछन्; तर 'बुद्धिमानहरू,' अर्थात् जो इमानदार छन्, तिनीहरूले बुझ्नेछन्। पुस्तक खुला छ, र परमेश्वरका वचनहरू उहाँको इच्छा जान्न चाहनेहरूको हृदयसम्म पुग्छन्। स्वर्गबाट तेस्रो स्वर्गदूतसँग मिल्ने स्वर्गदूतको ठूलो पुकारमा, युगौंदेखि संसारलाई जकडेर राखेको स्तब्धताबाट हजारौं जाग्नेछन्, र सत्यको सुन्दरता तथा मूल्य देख्नेछन्।" Review and Herald, December 15, 1885.

"प्रभुका कामदारहरू" जो "बुद्धिमान" छन् र "जो इमानदार छन्" "बुझ्नेछन्," र "खजानाहरू" "उजागर गर्नेछन्, ताकि हजारौंले तिनलाई आनन्द र विस्मयका साथ हेर्नेछन्।" दुर्भाग्यवश, लाओडिसियन एडभेन्टादका लागि तिनीहरू ती होइनन् जो तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारमा आफ्नो "स्तब्धता"बाट जाग्छन्, किनकि त्यो आइतबारको व्यवस्था हो, र एडभेन्टादका लागि जाग्न त्यो अत्यन्तै ढिलो हो। एघारौं घण्टाका कामदारहरू आफ्नो "स्तब्धता"बाट "तेस्रो स्वर्गदूतसँग सामेल हुने स्वर्गदूतको ठूलो पुकारमा" जाग्छन्, त्यो चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको बेला। २०२४ देखि, "युगौसम्म नदेखिएका र उपेक्षित रहेका सत्यहरू," "परमेश्वरको पवित्र वचनका आलोकित पृष्ठहरूबाट" प्रज्वलित हुँदै प्रकट भइरहेका छन्।

यशैया २२:२२ मा एलियाकीमलाई एउटा साँचो दिइएको छ, र मत्ती १६ मा पत्रुसलाई राज्यका साँचाहरू दिइएका छन्।

अनि दाऊदको घरानाको कुज्जी म उसको काँधमा राखिदिनेछु; तब उसले खोल्नेछ, र कसैले बन्द गर्नेछैन; अनि उसले बन्द गर्नेछ, र कसैले खोल्नेछैन। यशैया २२:२२.

"कुज्जी" फिलाडेल्फियालाई दिइएको छ, किनकि धर्मशास्त्रहरूमा खोल्ने र बन्द गर्ने कुज्जीको उल्लेख भएको अर्को एकमात्र स्थान त्यही नै हो।

फिलाडेल्फियास्थित मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको कुज्जी छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कुनै मानिसले बन्द गर्न सक्दैन; र बन्द गर्नुहुन्छ र कुनै मानिसले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र कुनै मानिसले त्यसलाई बन्द गर्न सक्दैन; किनकि तँसँग अलिकति शक्ति छ, र तँले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्। प्रकाश ३:७, ८।

झगडालु यहूदीहरूसँग भएको अन्तिम संवादमा ख्रीष्टले एउटा यस्तो प्रश्न उठाउनुभयो, जसको उत्तर यहूदीहरूले दिन सकेनन्।

जब फरिसीहरू एकसाथ भेला भएका थिए, तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, यसो भन्दै, ख्रीष्टको विषयमा तिमीहरू के ठान्छौ? उहाँ कसका पुत्र हुनुहुन्छ? तिनीहरूले उहाँलाई भने, दाऊदका पुत्र। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तब दाऊदले आत्मामा उहाँलाई कसरी प्रभु भनी सम्बोधन गर्छन्, यसो भन्दै, 'प्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिने हाततिर बस, जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो पाउदान नबनाउँ।' यदि दाऊदले उहाँलाई प्रभु भन्छन् भने, उहाँ कसरी उनका पुत्र हुनुहुन्छ?

र उहाँलाई एक शब्दको पनि उत्तर दिन कोही सक्षम भएन; न त त्यस दिनदेखि पछि कसैले उहाँलाई फेरि कुनै प्रश्न सोध्ने साहस गर्‍यो। मत्ती २२:४१-४६.

यहूदीहरू दाऊद र ख्रीष्टबीचको भविष्यसूचक सम्बन्ध बुझ्न असमर्थ थिए, किनकि तिनीहरूसँग शास्त्रको "line upon line" भन्ने भाषालाई बुझ्ने भविष्यसूचक कुज्जीहरू थिएनन्। ख्रीष्टले यहूदीहरूसँगको आफ्नो संवादको अन्त्य यसरी गर्नुभयो कि तिनीहरूको अन्धोपन सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्न असमर्थतामाथि आधारित थियो। उहाँले यो स्पष्ट पार्नुभएको थियो कि यदि तिमीहरूले मोशालाई बुझ्यौ भने, तिमीहरूले ख्रीष्टलाई बुझ्नेथियौ; तर तिनीहरूले आफूहरूले समर्थन र रक्षा गर्ने दाबी गरेका शास्त्रहरूलाई नै बुझेका थिएनन्।

“दाऊदको घराना” को “कुज्जी” फिलाडेल्फियाको मण्डली भएका मिलेराइटहरूलाई दिइयो। त्यो “कुज्जी” एउटा सुधारात्मक आन्दोलन थियो, जसलाई खुला र बन्द ढोकाहरूले प्रतिनिधित्व गर्थे। १७९८ देखि १८६३ सम्म मिलेराइट आन्दोलन फिलाडेल्फियाको अनुभवबाट लाओडिसियाको अनुभवतर्फ गयो, यसै क्रममा एउटा आन्दोलनबाट एउटा मण्डलीमा रूपान्तरित हुँदै। १८४४ अप्रिल १९ मा एउटा ढोका खुल्यो र एउटा ढोका बन्द भयो, त्यसरी नै १८४४ अक्टोबर २२ मा एउटा ढोका खुल्यो र एउटा ढोका बन्द भयो, र १८६३ मा पनि एउटा ढोका खुल्यो र एउटा ढोका बन्द भयो।

एलियाकीमसँग एउटा कुज्जी थियो, तर पत्रुसलाई “कुज्जीहरू” दिइयो। एकवचनमा रहेको त्यो कुज्जी १८४४ को बन्द ढोका थियो।

“पवित्रस्थानको विषय १८४४ को निराशाको रहस्य खोल्दिने कुज्जी थियो। यसले सत्यको एक पूर्ण प्रणालीलाई दृष्टिगत गरायो, जो आपसमा सम्बन्धित र सुसंगत थियो, र यसले देखायो कि परमेश्वरको हातले महान् आगमन आन्दोलनलाई निर्देशन गरेको थियो, साथै उहाँका जनहरूको स्थान र कार्यलाई प्रकाशमा ल्याउँदै वर्तमान कर्तव्य प्रकट गर्‍यो।” The Great Controversy, 423.

पवित्रस्थानको विषय नै १८४४ को बन्द ढोका खोल्ने कुज्जी थियो, तर पत्रुसलाई राज्यका साँचाहरू पनि दिइएका थिए।

येशूले उसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “धन्य हौ तिमी, शिमोन बारयोना; किनकि यो कुरा तिमीलाई मासु र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर मेरा स्वर्गमा हुनुहुने पिताले। अनि म पनि तिमीलाई भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरूले त्यसलाई जित्नेछैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।” मत्ती १६:१७-१९.

रेखामाथि रेखा, पेत्रुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकी अन्तिम वाचाको दुलही फिलाडेल्फियालाई दाऊदको घरानाको साँचो तथा स्वर्गको राज्यका साँचाहरू प्रदान गरिन्छ। दाऊदको घरानाको साँचो नै त्यो अन्तिम विषय हो, जस सम्बन्धमा येशूले फरिसीहरूसँग संवाद गर्नुभयो।

जब फरिसीहरू एकत्र भएका थिए, येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, यसो भन्दै, ख्रीष्टको विषयमा तिमीहरूको के विचार छ? उहाँ कसका पुत्र हुनुहुन्छ? तिनीहरूले उहाँलाई भने, दाऊदका पुत्र। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, त्यसो भए दाऊदले आत्मामा उहाँलाई प्रभु भनी कसरी बोलाउँछन्, यसो भन्दै, ‘परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिने हातपट्टि बस्, जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो पाउदान बनाउँदैनँ?’ त्यसकारण यदि दाऊदले उहाँलाई प्रभु भनी बोलाउँछन् भने, उहाँ कसरी उनका पुत्र हुनुहुन्छ?

र उहाँलाई एक शब्द पनि जवाफ दिन कुनै मानिस समर्थ भएन; न त त्यस दिनदेखि उप्रान्त कसैले उहाँलाई फेरि कुनै प्रश्न सोध्ने साहस नै गर्‍यो। मत्ती २२:४१-४६।

दाऊद र तिनका प्रभुको विषय नै ठीक त्यही स्थान हो जहाँ पत्रुसले पेन्तिकोसको दिन माथिल्लो कोठामा तेस्रो घण्टामा आरम्भ गर्छन्। फरिसीहरू र ख्रीष्टबीचको अन्तर्क्रियाको ढोका बन्द गर्ने विषय नै त्यो कुज्जी हो, जसलाई पत्रुसले पेन्तिकोसमा माथिल्लो कोठाको ढोका खोल्न प्रयोग गरे।

किनकि दाऊद स्वर्गहरूमा आरोहण गरेका होइनन्; तर उनी आफैं यसो भन्छन्, “प्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, ‘तिमी मेरा दाहिने हातपट्टि बस्, जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा पाउको पाउदान नबनाउँ।’” यसकारण इस्राएलको सारा घरानाले निश्चयसँग जानोस् कि तिमीहरूले क्रूसमा टाँग्नुभएको यही येशूलाई परमेश्वरले प्रभु र ख्रीष्ट दुवै बनाउनुभएको छ।

अब जब तिनीहरूले यो सुने, तब तिनीहरूका हृदय छेडिए, र तिनीहरूले पत्रुस तथा बाँकी प्रेरितहरूलाई भने, “हे पुरुषहरू र भाइहरू, हामीले के गरौं?”

तब पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “पश्चात्ताप गर, र तिमीहरू हरेक जना पापहरूको क्षमाको निम्ति येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्तिस्मा लिओ, र तिमीहरूले पवित्र आत्माको वरदान प्राप्त गर्नेछौ। किनकि यो प्रतिज्ञा तिमीहरूका निम्ति, तिमीहरूका सन्तानका निम्ति, र टाढा भएकाहरू सबैका निम्ति हो—जति जनालाई हाम्रा परमेश्वर प्रभुले बोलाउनुहुनेछ।” अनि उनले अरू धेरै वचनद्वारा साक्षी दिए र तिनीहरूलाई यसो भन्दै आग्रह गरे, “यस वक्र पुस्ताबाट आफूहरूलाई बचाओ।” तब जसले आनन्दसाथ उनको वचन ग्रहण गरे, तिनीहरूले बप्तिस्मा लिए; र त्यही दिन करिब तीन हजार प्राणहरू तिनीहरूमा थपिए। प्रेरित 2:34-41।

पत्रुससँग बाँध्ने वा फुकाउने कुज्जीहरू थिए, र जब उनले त्यसो गरे, स्वर्ग पत्रुसको कार्यसँग सहमत थियो। पत्रुसले परमेश्वरको वचनका सत्यहरूलाई अनमोहर गर्न दिव्यता र मानवता सँगसँगै कार्य गरिरहेका छन् भन्ने कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब ती सत्यहरू अनमोहर गरिन्छन्, तिनीहरू ज्ञानका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिन्छन्।

ख्रीष्टका दिनहरूमा ज्ञानको साँचो तिनीहरूद्वारा हरण गरिएको थियो, जसले पुरानो करारका पवित्रशास्त्रहरूमा निहित बुद्धिको भण्डारगृह खोल्न त्यसलाई धारण गरेर राख्नुपर्ने थियो। रब्बीहरू र शिक्षकहरूले व्यवहारतः गरिब र पीडितहरूका निम्ति स्वर्गको राज्य बन्द गरिदिएका थिए, र तिनीहरूलाई नष्ट हुनका लागि छोडिदिएका थिए। आफ्ना उपदेशहरूमा ख्रीष्टले एकैपटक तिनीहरूका सामु धेरै कुराहरू प्रस्तुत गर्नुभएन, नत्र त उहाँले तिनीहरूको मनलाई भ्रमित पार्न सक्नुहुन्थ्यो। उहाँले प्रत्येक बुँदालाई स्पष्ट र पृथक् बनाउनुभयो। यदि उहाँको उद्देश्य विचारहरू मनमा गाढा रूपमा स्थापित गराउनु थियो भने, भविष्यवाणीहरूमा भएका पुराना र परिचित सत्यहरूको पुनरुक्तिलाई उहाँले तुच्छ ठान्नुभएन।

“ख्रीष्ट सबै प्राचीन सत्यरत्नहरूको मूल प्रवर्तक हुनुहुन्थ्यो। शत्रुको कार्यद्वारा यी सत्यहरू आफ्नो स्थानबाट हटाइएका थिए। तिनीहरूलाई आफ्नो साँचो अवस्थाबाट विच्छिन्न गराई त्रुटिको संरचनाभित्र राखिएको थियो। ख्रीष्टको कार्य भनेको ती बहुमूल्य रत्नहरूलाई पुनः समायोजित गरी सत्यको संरचनाभित्र स्थापित गर्नु थियो। संसारलाई आशीर्वाद दिन उहाँ आफैंद्वारा प्रदान गरिएका सत्यका सिद्धान्तहरू शैतानको माध्यमबाट गाडिएका थिए र तिनीहरू मानौं लोप भइसकेका जस्ता देखिएका थिए। ख्रीष्टले तिनीहरूलाई त्रुटिको फोहोर थुप्रोबाट उद्धार गर्नुभयो, तिनीहरूलाई नयाँ, जीवन्त शक्ति दिनुभयो, र तिनीहरूलाई बहुमूल्य रत्नहरूझैं चम्कन तथा सदासर्वदा अटल उभिइरहन आज्ञा गर्नुभयो।”

“ख्रीष्ट स्वयमूले यी पुराना सत्यहरूमध्ये कुनै पनि सत्यलाई अति सानो कणसमेत उधारो नलिई प्रयोग गर्न सक्नुहुन्थ्यो, किनकि ती सबैको उद्गम उहाँबाट नै भएको थियो। उहाँले तिनलाई प्रत्येक पुस्ताको मन र विचारमा स्थापित गर्नुभएको थियो, र जब उहाँ हाम्रो संसारमा आउनुभयो, तब उहाँले मृतप्रायः भइसकेका सत्यहरूलाई पुनः व्यवस्थित गरी जीवन्त बनाउनुभयो, जसले गर्दा तिनीहरू भविष्यका पुस्ताहरूको हितका लागि अझ प्रभावशाली भए। सत्यहरूलाई फोहोरको थुप्रोबाट उद्धार गर्ने, र तिनलाई तिनको प्रारम्भिक ताजगी र शक्तिभन्दा पनि बढी ताजगी र शक्तिसहित फेरि संसारलाई प्रदान गर्ने सामर्थ्य येशू ख्रीष्टमै थियो।”

Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

पत्रुसका साँचाहरू बाँध्ने र फुकाउनेका लागि थिए, र पत्रुसले अन्तिम ख्रीष्टियन दुलहीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो एक लाख चवालीस हजार हुन्। एक लाख चवालीस हजारको साक्षीमा प्रतिनिधित्व गरिएको पत्रुसको बाँध्ने सन्देश छाप लगाउने कार्य हो। एक लाख चवालीस हजारको साक्षीमा पत्रुसको फुकाउने सन्देश तेस्रो धिक्कारको इस्लाम हो।

“त्यसपछि मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई देखें। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भने, ‘भयङ्कर छ उसको काम। गम्भीर छ उसको मिशन। उही त्यो स्वर्गदूत हो जसले गहुँलाई सामाबाट छुट्याउनेछ, र गहुँलाई स्वर्गीय भण्डारका लागि छाप लगाउने, वा बाँध्नेछ। यी कुराहरूले सम्पूर्ण मन, सम्पूर्ण ध्यानलाई नै आवृत गर्नुपर्छ।’” Early Writings, 119.

बाँधिएका गहुँहरू पेन्टेकोस्टको पहिलौठा फलको गहुँको भेटीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्; लहराइने भेंटिको रूपमा यसले एक लाख चवालीस हजारको ध्वज उचालिनुलाई प्रतिनिधित्व गर्नेछ। परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइनु भनेको पत्रुसको आन्तरिक सन्देश हो, जुन तेस्रो हायको इस्लामको इतिहासको अवधिमा, ९/११ पछि क्रमशः खोलिँदै जाने प्रक्रियामा, घटित हुन्छ।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका चार स्वर्गदूतहरू देखें, जसले पृथ्वीका चार वायुलाई थामिरहेका थिए, ताकि न त पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै वृक्षमाथि वायु बहोस्। अनि मैले पूर्वतर्फबाट उक्लँदै आएको अर्को स्वर्गदूत देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; र जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार दिइएको थियो, ती चार स्वर्गदूतहरूलाई उसले ठूलो स्वरले करायो, यसो भन्दै, “हामीले आफ्ना परमेश्वरका सेवकहरूलाई तिनीहरूका निधारमा छाप नलगाइज्जेल पृथ्वीलाई, समुद्रलाई वा वृक्षहरूलाई हानि नगर।” प्रकाश ७:१-३।

परमेश्वरका जनहरूको बाँधिने समयको अवधिमा रोकिएका ती चार वायुहरू ९/११ मा मुक्त गरिए, र त्यसपछि तुच्छ जर्ज बुषद्वारा फेरि रोकिए। पत्रुसको बाह्य सन्देश इस्लाम हो, र यदि इस्लाम मोहर लगाइने समयभरि प्रवाहित हुने बाह्य सन्देश हो भने, त्यसको खोलिनु र रोकिइनु पनि त्यही हो। पत्रुसको मानवता दिव्यतासँग जोडिएको छ, किनकि उसलाई दिइएका साँचाहरूले स्वर्ग र पृथ्वीबीचको सहमतिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“दुष्टको अन्धकारले प्रार्थना गर्न बेवास्ता गर्नेहरूलाई घेरेर राख्छ। शत्रुका फुसफुसाइएका प्रलोभनहरूले तिनीहरूलाई पापतर्फ लोभ्याउँछन्; र यो सबै यसकारण हुन्छ कि तिनीहरूले प्रार्थनाको ईश्वरीय नियुक्तिमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको विशेषाधिकारको उपयोग गर्दैनन्। परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू प्रार्थना गर्न किन अनिच्छुक हुनुपर्छ, जबकि प्रार्थना विश्वासको हातमा रहेको त्यो कुञ्जी हो, जसले स्वर्गको भण्डारगृह खोलेर दिन्छ, जहाँ सर्वशक्तिमानका असीमित स्रोतहरू सञ्चित छन्? निरन्तर प्रार्थना र लगनशील जागरूकताविना हामी असावधान बन्दै जाने र सही मार्गबाट विचलित हुने खतरामा पर्छौं। विरोधीले कृपासिंहासनतर्फ जाने बाटोलाई निरन्तर अवरुद्ध गर्न खोज्छ, ताकि हामीले हार्दिक बिन्ती र विश्वासद्वारा प्रलोभनको प्रतिरोध गर्न अनुग्रह र शक्ति प्राप्त गर्न नसकौं।”

“केही निश्चित शर्तहरू छन्, जसअन्तर्गत हामी परमेश्वरले हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ र त्यसको उत्तर दिनुहुन्छ भन्ने आशा गर्न सक्छौं। तीमध्ये एक प्रमुख शर्त यो हो कि हामी उहाँबाट सहायता चाहिन्छ भन्ने आफ्नो आवश्यकता अनुभूति गरौं। उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, ‘म तिर्खाएकोमाथि पानी खन्याइदिनेछु, र सुख्खा भूमिमाथि बाढीहरू बगाइदिनेछु।’ यशैया ४४:३। धर्मिकताको निम्ति भोकाउने र तिर्खाउने, परमेश्वरको लालसा गर्नेहरू निश्चिन्त हुन सक्छन् कि तिनीहरू भरिपूर्ण पारिनेछन्। हृदय आत्माको प्रभावको निम्ति खुला हुनुपर्छ, नत्र परमेश्वरको आशिष् ग्रहण गर्न सकिँदैन।”

“हाम्रो महान् आवश्यकता स्वयं एक तर्क हो, र यसले हाम्रो पक्षमा अत्यन्त प्रभावकारी रूपमा बिन्ती गर्दछ। तर यी कुराहरू हाम्रो निम्ति गरिदिनुहोस् भनी परमप्रभुलाई खोजिनु पर्दछ। उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘माग, तिमीहरूलाई दिइनेछ।’ अनि, ‘जसले आफ्नै पुत्रलाई पनि जोगाउनुभएन, तर हामी सबैका निम्ति उहाँलाई सुम्पिदिनुभयो, उहाँले उहाँसँगै हामीलाई सबै कुरा निःशुल्क रूपमा दिनुहुनेछैन र?’ मत्ती ७:७; रोमी ८:३२।”

“यदि हामीले आफ्नो हृदयमा अधर्मलाई स्थान दिएका छौं, यदि हामी कुनै ज्ञात पापसँग टाँसिरहन्छौं भने, प्रभुले हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहुनेछैन; तर पश्चात्तापी, विनीत आत्माको प्रार्थना सधैं ग्रहण गरिन्छ। जब सबै ज्ञात त्रुटिहरू सच्याइन्छन्, तब हामी विश्वास गर्न सक्छौं कि परमेश्वरले हाम्रा बिन्तीहरूको उत्तर दिनुहुनेछ। हाम्रो आफ्नै योग्यता कहिल्यै पनि हामीलाई परमेश्वरको अनुग्रहको योग्य ठहराउनेछैन; हामीलाई बचाउने त येशूको योग्यताले हो, हामीलाई शुद्ध पार्ने उहाँको रगतले हो; तथापि, ग्रहणयोग्यताका सर्तहरू पालन गर्ने कार्य हामीले गर्नुपर्नेछ।”

“विजयी प्रार्थनाको अर्को तत्त्व विश्वास हो। ‘परमेश्वरकहाँ आउनेले उहाँ हुनुहुन्छ, र उहाँलाई परिश्रमपूर्वक खोज्नेहरूलाई उहाँले प्रतिफल दिनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्ने पर्छ।’ हिल्ब्रू ११:६। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूले जे कुराको इच्छा गर्छौ, जब प्रार्थना गर्छौ, ती पाइसकेको छु भन्ने विश्वास गर, अनि तिमीहरूले ती पाउनेछौ।’ मर्कस ११:२४। के हामी उहाँको वचनलाई यथार्थ ठान्छौ?” स्टेप्स टु क्राइस्ट, ९४-९६।

“यहाँ तिनै जवान मानिसहरूका लागि एउटा शिक्षा छ, जसले आफूलाई परमेश्वरका सेवक भनी दाबी गर्छन्, उहाँको सन्देश बोकेर हिँड्छन्, र आफ्नै दृष्टिमा उच्च ठानिएका छन्। एलियाहले जस्तै तिनीहरूले आफ्नो अनुभवमा कुनै उल्लेखनीय कुरा देखाउन सक्दैनन्; तैपनि तिनीहरू त्यस्ता कर्तव्यहरू गर्न आफूभन्दा तल्लो ठान्छन्, जो तिनीहरूलाई तुच्छ सेवकका कामजस्ता देखिन्छन्। तिनीहरू आवश्यक सेवा गर्न आफ्नो सेवकीय गरिमाबाट तल झर्न चाहँदैनन्, किनकि त्यसो गर्दा आफूले नोकरको काम गरिरहेका हुनेछौं भन्ने डर तिनीहरूलाई हुन्छ। यस्ता सबैले एलियाहको उदाहरणबाट सिक्नुपर्छ। उनको वचनले स्वर्गका भण्डारहरू—सिँचाइ र वर्षा—पृथ्वीबाट तीन वर्षसम्म बन्द गरिदियो। स्वर्ग खोल्ने र वर्षाका झरीहरू ल्याउने कुञ्जी केवल उनको वचन मात्र थियो। जब उनले राजाको तथा इस्राएलका हजारौं मानिसहरूको उपस्थितिमा आफ्नो सरल प्रार्थना अर्पण गरे, जसको उत्तरमा स्वर्गबाट आगो चम्केर आयो र बलिदानको वेदीमाथिको आगो प्रज्वलित भयो, तब परमेश्वरद्वारा उनी सम्मानित भए। बालका आठ सय पचास पूजाहारीहरूलाई मारेर उनको हातले परमेश्वरको न्याय कार्यान्वयन गर्‍यो; र तैपनि, त्यस दिनको श्रमसाध्य परिश्रम र अत्यन्तै विलक्षण विजयपछि पनि, त्यो व्यक्ति, जसले स्वर्गबाट बादल, वर्षा, र आगो ल्याउन सक्थ्यो, तुच्छ सेवकको सेवा गर्न र अन्धकारमा तथा हावा र वर्षामा आहाबको रथअगाडि दौडिन इच्छुक थियो, ताकि उसले त्यस सार्वभौमको सेवा गरोस्, जसलाई उसले उसका पापहरू र अपराधहरूका कारण उसको सामुन्ने नै धिक्कार्न डराएको थिएन। राजा द्वारभित्र प्रवेश गर्‍यो। एलियाहले आफूलाई आफ्नो ओढ्नीले बेरे र नाङ्गो भूमिमाथि पल्टिए।” Testimonies, volume 3, 287.